

Bakalářská práce:
Dvojité kláštery v premonstrátském řádu

Jméno a příjmení (student): Hana Zemanová

Vedoucí práce: Petr Kubín

Posudek vedoucího práce:

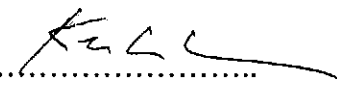
Dvojité kláštery, tedy církevní instituce, kde vedle sebe, ale odděleně, žila mužská i ženská komunita patří spíše mezi okrajová témata monasteriologie. Takových klášterů byla ostatně také vždy jen menšina a českých zemí se dotklo jen zcela okrajově (nejznámějším případem je klášter sv. Anežky v Praze). Hana Zemanová si sice výslovně zvolila dvojité kláštery v premonstrátském řádu, nicméně svoji studii pojala mnohem širěji a celou polovinu bakalářské práce věnovala přehledu historického vývoje této instituce od samotných počátků na Východě za svatého Pachomia, Basila či Jeronýma ve 4. století, přes raný středověk (sv. Kolumbán, anglické kláštery) až po brigítky v pozdním středověku. Nechybí tu ani zmíněný Anežský klášter. Přehled je to informativní, založený především na studiu zahraniční literatury, spíše encyklopedického charakteru.

Těžiště práce leží v její druhé polovině, která se už zabývá vlastním tématem, tj. premonstrátskými kláštery. Poněkud zbytečně velký prostor je věnován samotnému zakladateli řádu sv. Norbertovi, důležitější je studie o počátcích dvojitých klášterů. Zde se autorka snaží vyřešit problém, tradovaný v odborné literatuře, že prý generální kapitula na konci třicátých let 12. století zakázala další existenci společných klášterů mužů a žen. Takové usnesení je jí dohledat nepodařilo, naopak zjistila, že dvojité kláštery existovaly i nadále (což detailně ukazuje na příkladu švábského kláštera ve Weissenau). Přesto se domnívá, že generální kapitula tímto způsobem rozhodnout mohla, protože dvojité kláštery pak byly soustavně potlačovány a přežívaly spíše jen výjimečně. Dává to také do souvislosti s údajným rozhodnutím II. lateránského koncilu z roku 1139 – odkaz na patřičný koncilní kánon však bohužel neuvádí (s. 33).

Bakalářská práce trpí některými nedostatky. Předně mělo být asi hned v úvodu obšírněji pojednáno o pojmu podvojných klášterů a teprve pak měl následovat historický přehled. Dále místy schází upřesnění osob či chybí odkaz na pramen (např. není vysvětleno, kdo byl Herman z Tournai, /s. 23/, nebo o jaké jeho dílo se jedná /s. 28/). Jinde není uvedeno originální znění textu v poznámce pod čarou (Hugo Martón, s. 29-30, pozn. 95). Obtíže působí i některé těžko srozumitelné formulace (např. ohledně řádových statut, s. 31).

Přes jistou nedotaženost a nejasnost výkladu se domnívám, že posuzovaná bakalářská práce v zásadě splňuje základní požadavky kladené na tento typ práce. Autorka prokázala schopnost pracovat s odbornou zahraniční literaturou a získat přehled o studovaném problému. Proto práci doporučuji k obhajobě!

V Praze dne 25. května 2010

.....

.....
podpis vedoucího práce